

Yüzsüz Çılgın Sevgili

— raziye-odemi · 07 Mart 2009

Yüreğimi destursuzca açıp,
Damarlarıma aşk pompalayan
Aklımı alıp başımdan,
Çılgınlığın kucağına koyan,
Sen değil miydin?

Çılgın bakışlarının ateşiyle,
Gözlerimde kıvılcımlar çıkartan
Adın için şiirler yazdırıp,
Hüzün makamında besteler yaptıran
Sen değil miydin?

Hiç bilmediğim aşk şarabını,
Gonca gül yaprağından içiren.
Aynı gülleri pervasızca koklatırken,
Acımadan dikenleriyle ruhumu delen,
Sen değil miydin?

Çorak tarlalara dönmüş yüreğimden
Renk renk sevda çiçekleri derdiren.
Yerin yedi kat dibinden alıp,
Yedi kat gökyüzüne erdiren,
Sen değil miydin?

Her bahar kuşlarla dansettirip,
Mavi gökyüzüne uçuran,
Her hazan yapraklarla birlikte,
Hıçkırırına hıçkırına ağlatan,
Her kış, kar tanelerinden
Buketler yapıp saklayarak,
Her yaz sıcaklığında
Dudağıma konduran
Sen değil miydin?

Saçlarımın her teline,

Bir aşk yıldızı konduran,
Ruhumu karanlık delhizlerden alıp,
Huzur denizine daldıran,
Sonra yeniden karanlığın yalnızlığında,
Tüm hücrelerime kadar alev alev yandıran,
Sen değil miydin?

Her gece aynı saatte
Gönül kapımı çalan
Acımadan uykumun en tatlı yerinde
En sevdalı rüyasından uyandıran
Sen değil miydin?

Şimdi geçmiş karşıma
'niye ağlıyorsun, ne yaptım sana' diyorsun.
Ne yüz­süz ne çılgınmışsın sen ey 'AŞK'!
Hiç mi utanmıyorsun?